

मलः। अस्य जलभागः शिराभिर्वस्तिनीतोमूलं भवति उक्तं च “आहारस्य रसः सारःसारहीनोमलद्रवः। शिराभि-
स्तज्जलं नीतं वस्तिमूलत्वमाप्नुयात्। शेषं कीटं भवे-
त्तस्य तत् पुरीषं निगद्यते। समानवायुना नीतं तत्तिष्ठति
मलाशये” तत्र मलाशयालयेनापानवायुना प्रेरितं मूलं
मेढ्रभगमार्गेण, पुरीषं शुद्धमार्गेण, शरीराह्वयिणीति। उक्तं
च “मूलान्तूपस्थमार्गेण, पुरीषं शुद्धमार्गेण। अपानवायुना
क्षिप्तं वह्निर्याति शरीरतः”। उपस्थः शिरोभगश्च। रसस्तु
समानवायुना प्रेरितोपमनीमार्गेण शरीरारम्भकस्य रसस्य
स्थानं हृदयं गत्वा तेन सह मिश्रितो भवति उक्तं च “रसस्तु
हृदयं याति समानमरुतेरितः। स ह व्यानेन विक्षिप्तः
सर्वान् धातून् विवर्जयेत्। केदारेषु यथा कुल्या पुष्पाति वि-
विधौषधीः। तथा कलेवरे धातून् सर्वान् वर्जयते रसः”।
रसस्तु तत्र तत्र त्रिधा भिद्यते उक्तं च चरके “स्थूलस्थूल-
मलैर्भेदैस्तत्तत्र त्रिधा रसः”। अधिकआहारपाक-
शब्दे वक्ष्यते।

आमिच्चा स्त्री आमिष्यते सिच्यते मिष-सक्। तप्ते पक्वे इग्ने
दधियोगाज्जाते (हाना) पदार्थे। “तप्ते पयसि दध्या-
नयति सा वैश्वदेव्यामिच्चा भवति वाजिभ्योवाजिनम्” इतिः
“आमिच्चापदसाञ्चिध्यात् तस्यैव विषयार्थणम्” भट्ट का०।
आमिचीय न० आमिच्चायै हितं क। आमिचोपकरणे दधि
“आमिचीयं दधि चीरं पुरोडाशं तथौषधम्” भट्टिः।
ख आमिचीयमयत्त न०। यत् आमिच्यमयत्त न०।

आमितौजि पुंस्त्री अमितौजसोऽपत्यम् बाह्वा० इज् सलो-
पश्च। अमितौजसोऽपत्ये स्त्रियां ङीप्।

आमिचि पुंस्त्री अमितस्त्रापत्यं इज्। अमित्वापत्ये तत्र
भवादि गहा० क। आमिचीयः तद्वत्वाद् ली० युवापत्ये
ह नडा० फक्। आमित्वायणः अमितयुवापत्ये आमित्वे-
रपत्यम् तिका० फिज्। आमित्वायणिः तदपत्ये।
अमित्वेदम् अण्। आमित्वः शतोःसम्बन्धिनि लि०
“नम्रसामामित्वो व्यधिरादधर्षति” ऋ० ६, २८, ३।

आमिअ लि० आ+मिअ-घञ्। मिलिते संक्षिप्ते। “वेतो-
जन्मशरप्रकृतमधुभिर्व्यामिश्रतामाश्रयत्” नैष०। वेदे
कचित् रस्य लः। आमिस्तः। “स सोम आमिस्ततमः”
ऋ० ६, २६, ४।

आमिष् न० आमिषति सिञ्चति स्नेहम् आ+मिष-क्तिप्।
सांसे “आयेवयो नवर्षेतयामिषिः” ऋ० ६, ४६, १४
“आमिषि सांसे” भा०।

आमिष न० आमिषति स्नेहम् आ+मिष-सिचने क अस-
टिषच् दीर्घश्च, वा। १ सांसे स्नेहातिरेकात्तस्य तथात्वम्
२ भोग्यवस्तुमात्रे ३ उत्कोचे ४ सुन्दररूपपादौ ५ लोभे
ईलोभनीये विषये च। तत्र सांसे “उपानयत् पिण्ड-
मिवाभिषस्य” रघुः “आमिषं कलहं हिंसां-वर्षट्क्षौ
विवर्जयेत्” सूतिः “भुङ्क्ते यच्च निरामिषं स हि भवे-
ज्जन्मान्तरे पण्डितः” ज्योति०। “जन्मान्तरे पाण्डित्यकामो
जन्मतिथावामिषं न भुञ्जीतेति” गदाधरः। “कालशाकं
महाशाकं खड्गलोहामिषं मधु” दश भासांस्तु त्वयन्ति
वराहमहिषामिषैः” मनुः “सात्विकी जपयज्ञश्च नैवेद्यश्च
निरामिषैः” दुर्गो० त० पु० नाघोयीतामिषं जग्ध्वा
“तच्चाभिषेण कर्त्तव्यम्” इति च मनुः। लोभनीये “रन्ध्रा-
न्वेपणदक्षाणां द्विषामामिषतां ययौ” आकृष्य सङ्गुण-
जुषा सुरसामिषेण” आनन्दटन्दा०। “प्राप्त्यनेवात्तु-
मिच्छन्ति नवान्नामिषगर्जिनः” मनुः। “पलायणामामिषं
पर्यं जम्बीरञ्च फलेष्वपीति” सूतौ निरामिषव्रते आमिष-
तुल्यतया वर्जनीये उपस्थे ८ जम्बीरफले च।

आमिषप्रिय पु० दैत०। १ कङ्कपक्षिणि। २ सांसाभिला-
षिणि लि०।

आमिषाशिन् लि० आमिषमश्नाति अश-चिनि दैत०।
सांसभक्षके “दिनोपवासी ह निशामिषाशी” हास्या०
स्त्रियां ङीप्। आमिषभुगादयोऽप्यत्र।

आमिषी स्त्री आमिषं तदाकारोऽस्यस्य जटायाम् अर्श० अच्
गौरा० ङीष्। जटामांस्याम्। ततः चतुर्थ्याम् भध्वा०
यत्। आमिष्यः आमिषीसन्निवृत्तदेशादौ लि०।

आमुक्त लि० आ+मुच-क्त। परिहिते “आमुक्तमुक्ता-
लतमस्य वक्षः” माघः।

आमुक्ति स्त्री आ-मुच-क्तिन्। १ परिधाने, मर्यादायाम्
वा अव्ययी०। २ मुक्तिपर्यायान् अव्य० “आमुक्ति
त्रियमन्विच्छेत्”। समासाभावे आ मुक्तेरित्येव।

आमुख न० आमुखयति अभिमुखीकरोति दर्शनार्थं परि-
षदोऽनेन आमुख+णिच्-करणे अच्। नाटकाङ्गभेदे “तद्व-
क्षणेभेदोदाहरणानि” सा० द० यथा “नटी विदूषकोवापि
पारिपार्श्विक एव वा। सूत्रधारस्य सहिताः संज्ञायं
यत्र कुर्वते। चित्तैर्वाक्यैः स्वकार्यैस्तैः प्रस्तुताच्चेपि-
भिर्नियम्यः। आमुखं तत्तु विज्ञेयं नाम्ना प्रस्तावनापि
वा। सूत्रधारसदृशत्वात् स्थापकोऽपि सूत्रधारउच्यते।
तस्याहचरः पारिपार्श्विकः। तस्मात् किञ्चिद्गुणोपलब्धः”।